

distrikternes Vedkommende vare en Realbyrde, en Grundbyrde, og at disse Ræstløbsummer, de kongelige Benge, som de ogsaa kaldes, ikke vare Prioriteter. Med Hensyn hertil maa jeg tillade mig at oplyse, at der med Hensyn til dette Forhold er to Slags Rytterdistrikter. Det forhold sig rigtig, som den ærede Ordfører sagde, at det ved en fgl. Resolution af 15de August 1763 er blevet befalet, at Ryttergodset i Sjælland, paa Volland-Falster og i det sydlige og vestlige Sjælland skulde sælges ved offentlig Auktion, men de tre andre Rytterdistriktsgodser bleve ikke solgte; de gik senere i 1788 over til fri Ejendom i den saakaldte Reventlow'ske Periode, adskillige af dem uden Erløggelse af Købesum, hvorimod der blev paalagt dem en Realbyrde, en Byrde, som kan sammenlignes med Arvefæstefgiften. Jeg er tilbøjelig til at tro, at, naar nogen har staaet i den Misforstaaelse, at det, der her var Tale om, var en Realbyrde og ikke nogen Prioritet, har det været de sjællandske Rytterdistrikter, man har tænkt paa. Men for de andre 9's Vedkommende, hvis Godser bleve solgte ifølge den fgl. Resolution, indkom der en bestemt Købesum, nemlig 12,809,000 Kr., og som den højtærede Ordfører bemærkede, skulde Halvdelen af disse Købesummer blive indstaaende i vedkommende Ejendom mod en aarlig Rente af 4 pCt. Jeg tvivler ikke paa, at den højtærede Ordfører har Ret, naar han oplæste en Passus af vedkommende Skøde med Hensyn til Uopfyldigheden fra begge Sider. Men som den højtærede Ordfører ogsaa bemærkede, udfom der en Forordning af 8de Juli 1785, hvorved disse Fordringer gik over til Banken og Debitor fik Ret til at opsigge dem til Udbetaling. Senere hen ere disse Fordringer gaaede over til Statsgældsdirektionen sammen med Statens øvrige Aktiver, og de ere fremdeles blevne opsagte og Udbetalingen fremdeles bleven modtagen, saaledes at, medens disse Ræstløbsummer i 1774 androge et Beløb af 6,480,000 Kr., vare de ved Begyndelsen af Maret 1840 sunkne ned til 1,734,000 Kr., og ifølge Oplysninger, vi i Aar have modtaget under Finanslovens Behandling af den højtærede Finansminister, vare de den 5te Februar 1897 kun 1,041,438 Kr. 10 Ore. Man vil altsaa se, at de ere blevne behandlede ganske paa samme Maade som andre Prioriteter, og det forekommer mig, at der ikke kan være Spor af Tvivl om, at de ere Prioriteter og ikke nogen Realbyrde.

Altsaa heller ikke, hvad disse Spørgsmaal's Rækkevidde angaar, kan jeg se, at de have saa meget at sige, at de skulde kunne være i Stand til at ødelægge Arbejdet paa

en ordinær Finanslof, saa meget mere som jeg haaber, at det vil blive erkendt fra alle Sider ogsaa i denne Sal, at den Finanslof, der nu ligger paa Tingets Bord, er en god og brugelig Finanslof, i det hele taget en Finanslof, der indeholder rigelige Bevillinger baade her og hist til forskellige baade aandelige og materielle Formaal, ikke blot i gamle Bevillinger, men ogsaa i en Række af Nybevillinger. Jeg havde Bejlighed til, da Finansloven var til 1ste Behandling, at fremkomme med en hel Del Eksempler i den Henseende og for ikke at komme ind paa Gentagelser, skal jeg henvise til mine Bemærkninger ved første Behandling. Jeg haaber altsaa, at det maa erkendes, at som Helhed er dette Finanslovsforslag et udmærket Forslag helt igennem. Det ser derfor lidt underligt ud, at man for saa ubetydelige Posters Skyld ikke skulde naa til Overenskomst om en saadan Finanslof; men saa maa Grunden ligge dybere, det maa enhver kunne forstaa. Grunden kan ikke være hverken disse Summer eller deres Realitet.

Den højtærede Ordfører har omtalt et Spørgsmaal, som jeg erkender, vilde være af stor Betydning, hvis han havde Ret i sine Udtalelser. Han sagde nemlig, at det andet Ting i Forening med Regeringen vilde Landstingets Nejret til Livs, at man vilde krænte Landstingets Nejret. Hvis man virkelig vilde gaa Landstingets Nejret for nær, var det i Virkeligheden et stort Spørgsmaal. Saa behøvede det ikke at dreje sig om 11,000 Kr. Selv om det kun drejede sig om nogle faa tusinde Kroner, og man vilde tvinge Landstinget til at sige ja til noget, saa vil jeg sige, at dette Spørgsmaal er overordentlig stort. Jeg skal for øvrigt i Forbigaaende paastønne, at man er saa omhyggelig for Nejretten i dette Tilfælde. Jeg sætter Pris paa, at dette høje Ting baade i dette Øjeblik og herefter vil have Kærlighed til Nejretten. Dette har ikke altid været Tilfældet. Vi have desværre i friskt Grindring, hvorledes man ikke har respekteret det andet Tings Nejret — hvor man endda ikke stod over for Summer paa elleve tusinde Kr., men over for mangfoldige Millioner Kroner — men hvor man trods det andet Tings Nejret dog alligevel har støttet en Politik, ydet sin Medvirkning til en Politik, der ikke har respekteret denne Nejret. Men, som sagt, jeg kan paastønne, at man virkelig har Dinenne aabne for Nejretten, og jeg haaber, det skal bære gode Frugter i Fremtiden; jeg haaber, man i Fremtiden skal beflitte sig paa at respektere Tingenes Nejret. Jeg kan for mit Vedkommende sige, ja, jeg tør trygt udtale — skønt jeg ikke har noget Mandat til at tale